

קול קרא והלכתי (חנה סנש)

דירת פאר בהונגריה. חוף הים בקסריה. בית הכלא בבודפשט. תחנות בחייה של משוררת, לוחמת, וסמל לאומי, שהלכה לעולמה, והיא רק בת עשרים ושלוש. ילידת הונגריה שהצטרפה לתנועה הציונית. כחלוצה בקיבוץ שדות ים, כתבה את המילים שיהפכו לנכס צאן ברזל בתרבות הישראלית: "אלי, אלי שלא יגמר לעולם, החול והים", "קול קרא והלכתי, הלכתי כי קרא הקול". כאשר הגיעו הידיעות על שואת יהודי הונגריה, התנדבה לצנוח, כחברת פלמ"ח, וכחיילת בריטית, כדי להגיש סיוע לאחיה בשעת צרה, ואולי גם כדי להציל את אמה שנותרה בהונגריה. הצנחנים הארץ ישראלים אליהם הצטרפה, צנחו ביגוסלביה, ובתום מסע ארוך ומסוכן, נתפסו בידי חיילים הונגרים. בית הדין הצבאי בהונגריה דן אותה כבוגדת, והורה להוציאה להורג, ביום כא' חשוון תש"ה, (7.11.1944). סיפור חייה הפך לסיפור מורשת לאומי ודורות גדלו על משנתה. השיר שכתבה כמה חודשים לפני מותה, נתגלה כצוואה לממשיכי דרכה: "אשרי הגפרור שנשרף והצית להבות, אשרי הלהבה שבערה בסתרי לבבות. אשרי הלבבות שידעו לחדול בכבוד...אשרי הגפרור שנשרף והצית להבות.